

DJURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôl'a acêst'a va eși de dône ori pe luna, pone la regulare; éra de a-iei in colo o data pe septemana, cu și pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratiunile se primescu in tôte dîlele.

Pretiuulu pentru Ostrangurî'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu trîlunîu 1 fi. 50 cr. éra pentru strainetate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu trîlunîu 2 fi. in v. a.

Tôte siodieniele și banii de prenumerațiune suat de a se tranîte la Redactiunea diurnalului:

Aradu, strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertianile se primescu cu 7 cr. de linia, și 30 cr. tacse timbrale.

Unu esemplariu costa 15 cr. și se pôte capetâ in librari'a lui M. Klein jun. d'in Aradu.

Siedinti'a comitetului administrativu d'in orasiulu C.

Presiedintele: Domniloru, la ordinea dîlele este cestiunea dislocarii apotecii lui Filipeu Murariu.

Chiru Georgiu: Me rogu, sà remana a-colo, unde este.

Chiru Ioti'a: Ba, eu vreu sà se mute in cas'a lui, pentru cã nu sî-a cheltuitu elu tôte paralele pentru cladirea unui astfelu de edificiu cum nu se afla alu doilea in orasiulu nostru.

Membrii: La votisare!

Puiulu: Eu partinescu propunerea referentului, si fiindu cã sum fôrte bine priimitu si a creditatu in cas'a fratelui chiru Ioti'a, pr'in urmare cunoscendu si tôte referintiele familiare; a-poi, — mai fiindu si deobligatu pentru atât'a bunetate ce mi s'a-aretatu d'in partea familiei acesteia, — ca sà nu me aretu nemultumitoriu, si ca sà dovedescu in fapta cã sum amicu adeveratu lui chiru Ioti'a si ginerelui seu Filipu Murariu, chiaru in interesulu acestui'a pretindu, ca sa sî-mute apotec'a preste 200 metrii.

Comitetulu: La votisare!

Presiedintele: Dloru! mi se pare, cã chiru Ioti'a este socrulu Murariului, ér chiru Pecina este verulu lui chiru Ioti'a, pr'in urmare uic'a Murariului . . . . . Dreptu aceea credu, cã acesti duoi nu potu votisà neci pentru, neci contr'a. — (Intorcendu-se catra Pecina dice mai departe.) Asia este chiru George, cã DTa esci veru primariu cu chiru Ioti'a, pentru cã mam'a DTale si a lui Ioti'a sunt dône surori d'in unu trupu si unu sufletu?

Chiru Georgiu: Eu nu-su neci unu neamu cu chiru Ioti'a, — eu 'su numai amicu bunu cu elu, si cã fostu-a mam'a mea sora cu mama lui, aceea, Dieu, nu sciu, pentru cã mam'a mea a mo-

ritu 'nainte cu 30 de ani, dér' eu abia 'su de 60 de ani, hi-hi-hi-hi! . . . . .

Auditoriulu: Bravo! sà traiésca tenerulu copilu chiru Ghitia!

Presiedintele: Tacere! dupa reportulu portatoriului de matricule se scie, cã mam'a DTele a moritu abia cu 7 ani mai înainte de acêst'a, si cã DTa, dupa cum dici, ca omu de 60 de ani, trebue sà scii: decã intr'adeveru a fostu ea sora cu mam'a lui chiru Ioti'a?!

Pecin'a: Dieu, nu-mi aducu a-minte, neci nu sciu, si in sfersitu ce-mi pêsã mie: fost'a sora n'a fostu; mie mi place pecin'a si cocosiulu cu galbenii dela Pust'a, si cu aceea am gatatu.

Presiedintele: Chiru George! Te facu atentu, cã decã dici, cã mam'a DTele n'a fostu sora cu mam'a lui Chiru Ioti'a, compromiti fôrte gravu pre mam'a acestoru dône surori, pentru cã la unu atare casu ar trebui, sà fia un'a omu, ér ceea-lalta animalu, avendu ambele numai unu parinte si fiindu acel'a omu, ér nu animalu. . . . .

Pecin'a: Eu nu me pricepu la literatungurescu; ast'a am spusu-o si la cas'a orasiului, — ori vorbesce cum ti-e portulu, ori te pórta cum ti-e vorb'a!

Avarulu si poes'a.

Unu avaru fu intrebatu: decã face versuri. „Nu, — respunse densulu, — acêst'a d'in dône motive: mai antaiu pentru cã nu sciu sà facu, si alu duoilea pentru cã mi-ar parè reu sà nu scriu rondurile deplinu.“

Anecdote d'in poporu.

Pop'a e talp'a iadului.

Unu preotu ipocritu tragendu de mórte, chiama soci'a sa, pre preotés'a, la sine si-i dise: „A-poi tu remanendu veduva, grigesece, sà te porti bine si preste totu sà duci o viétia cuviintiósã, ca sà poti veni la mine in raiu, si ca éra-si sà fimu impreuna.“

Pop'a morise.

Éra preotés'a lui veduva mai trai vre o 5 ani si mori si dens'a. Morindu, o luà dreptu la raiu, ca sà afte pre pop'a ei. Santulu Petru inse ii statú in cale. „Ce vrei a-ici?!“ o intreba restitu.

— „Locu de adapostu“, respunse preotés'a.

— „A-ici nu e locu pentru tine.“

— „D'a-poi cà si pop'a meu a sà fia a-ici unde-va.“

— „A, pop'a teu e a-ici in spre stang'a; pasa numai si tu la clu!“ Si aceste dicendu santulu Petru, inchise portile raiului dupa preotés'a.

Éra preotés'a o luà la drumu, pre unde i s'a fostu aretatu, si totu mérse, mérse, pr'intr'unu foistoru intune-

cosu de totu, pone intr'unu tardiu i se diari o lumina mare de focu, si a-colo, dupa pucina cercare, aflà pre pop'a ei.

— „D'a-poi tu, dragu pop'a meu, a-ici'a esci!... D'a-poi in iadu sà te afu eu pre tine!... Ao Dómne, ao!“ incepuse a se vaiera preotés'a, càtu o tinea gur'a.

— „Taci dracului! — o intrerupse pop'a — nu strigà, sà te auda vladiculu, cà-e de desubtulu nostru!“....

Tiganulu penitentu.

Tiganulu merse la pop'a sà se pocaésca. Incepù a-'si însirã peccatele ca pe carte. Dupa espunerea tuturor dise pop'a dupa formul'a obicinuita:

— Mai scii ce-v'a fiule?

— Mai sciú pàrrinte unu cuibu de sarca (tiarca) in unu vèrfu de arinu, — respunse tiganulu.

METAMORFOSELE IUBIREI CRESTINESCI.

—

Cum se practica iubirea ortodoxa la rusii cei pravoslavnici.

(O vedere instructiva, inchinata generosului imperatu alu tutoru Rusieloru Alisandru II.)

I.

La Plevn'a in Iuliu, 1877.:

e iubirea de a-própelui, —

II.

Dupa Plevn'a in Martisioru, 1878.:

e iubirea de maimuca!

NEMICURI.

Cu ce pretentii mergu actorii și actricele d'in Europ'a la Americ'a, — e de mirare intr'adeveru. Astu-feliu ni aducemu a-minte, că **Lucca**, candu a cantatu antaiu in **New-york**, a pretinsu intr'adeveru, ca toti barbatii să vina in **fracu** la teatru! Intreprenorulu ei o convinse in curendu, că priimirea entusiasta ce i se facuse, n'a fostu decâtu **reclama platita** și ce trebue să se multumésca, deca e unu publicu ce platesce intrarea, chiaru deca barbatii n'ar veni in fracu.

Ei bino . . . . . a cantatu.

(*Principele de Valesu a-supr'a Austriei.*) Principele de Valesu, care precum se scie a sositu la Parisu mai inainte de deschiderea espositiunei universali, la 27. Aprile visită diferitele despartieminte a le espositiunei. Vof a-poi să mërğa și la despartimentulu austriacu, dër ilu facura atentu, că nu merita ostené'a fiindu acel'a fôrte remasu in deretrulu celor'a-l-alte. La acést'a observare respuase principele suri-diendu: „**Da Austri'a pururi'a are să remana in deretru!**“ . . . . Acést'a enuntiatune a clironomulu anglésu se latí numai decâtu, și acum forméza materia de vorbitu pr'in cluburi.

In diu'a de 3. Aprile au sositu in Constantinopole cei doi deputati d'in Basr'a: **Abdurahman Celebi** și **Mehemed Efendi**, spre a luá parte la siedintiele parlamentului. Ca unu feliu de curiositate, diariulu turcescu „**Vakit**“ da séma despre tempulu ce li-a trebuitu acestoru deputati, ca să vina dela Basr'a la Constantinopole, și adica: de la Basr'a la Geda 32. dile, de la Ged'a la Suez 15. dile, de la Suez la Tunisu 25. dile, dela Tunisu la Malt'a 21. dile și dela Malt'a la Constantinopole 23. dile, summa summarum **116. dile**, astu-feliu, c'au plecatu de la Basr'a la 8. Decemvre 1877. și au ajunsu la Constantinopole la 3. Aprile 1878.

— Ar fi interesantu (dice „Romanulu“) a scí: ce idee își facu acesti domni despre mandatulu loru de representati ai poporului.

(§.) Diferitele nuantie a le opositiunei d'in camer'a Ungariei s'au unitu intr'o fusiune de adeverata — confusiune.

(§.) Unu deputatu, vorbindu in sinodulu eparchiotu d'in Aradu, titulà pre episcopulu intr' unu modu nein-datinatu, dîcendu-i: „*Pré Santî'a sa dlu ministru!*“ . . . Si publiculu erupse in risete.

Dér sà vedeti: n'a pré fostu lucru de risu; cà-ci dèca preotii sunt *ministrantii lui Ddieu*, a-poi episcopulu siguru e — *ministrulu lui Dommedieu*. Si pace buna!

(§.) *A dese ori potemu audî pre cei slabi in credintia obiectandu: „Ei bine, dèr pentru ce nu se mai face si acum vre o minune?“ . . . Spre mangaierea loru inse, li avisâmu la denumirile cele noi a le ministrului de culte si invettamentu, si se voru potè convinge, cà acei'a-si ministru cu puterea sa de susu, a inviètu d'in morti pre preotulu d'in Dieci Andreia Tipeliu, care repausase dejà mai înainte de vre o 2. ani (!), si septeman'a acèst'a l'a denumitu cu decretu in regula — **visitatoria districtuale de scòle!** . . . . *Li gratulâmu lumninatului si a-totu-puternicului ministru Pré-forte, pentru nemerit'a alegere; èra denumitulu li dorînu d'in anima, ca noulu oficeru cu care ex honore este imbracatu, sà-lu pòrte sanetosu si la multî ani!!**

— Vai càtu de reu a vorbitu de tine pretenulu teu d'in B. de C. in bereri'a lui Murányi. Reportà mai de una-di A. lui B.

— Ce-mi pasa, response B., si de mi-ar dá palmi, — numai sà nu fiu de faete.

Vièli'a calugarèscã.

ori

Tabul'a nègra si chart'a rosîa.

— Comedia originala in 3 acte, —

de **MARCU TULIU CICERONE.**

(Inscenata in **Orbi'a-mare**, la anulu Domnului 1877.)

Persónele:

H. Procopio, calugaru si mare logofetu.
M-me Monpensier de Cucuta, amic'a intima a lui Procopio.
Zenobi'a Cojila,
Tom'a Ciupèrca, } mostologi si camerarii lui Procopio.
Pluto, Domnulu infernului.
Ionéllyi, archipastore.
Croitore, doctor angelicus — archipastore in spe.
Lawrentie, doctor romanus — archipastore in spe.
M. Caiaffa, doctor utriusque *) — logofetu si archipastore in spe.
Bab'a Doc'a, Dómn'a destinului.
Bab'a Hèrc'a,
Bab'a Dur'a,
Bab'a Carliguti'a, } ursitòrie, servele Babii Doc'a.
Minerv'a,
D'ian'a,
Vest'a,
Venus,
Amoru,
Hymen,
Themis, } dîne si diei.

Actulu II.

Scen'a 2.

Pluto: (càtra *Lawrentie*.) Reverendissime, ac in spe ilustrissime, domine doctor romane!

Esci fòrte tristu! Si cum asîè?! — Tu care nu ti-perdi sangele rece intre neci o impregiurare, cum vine aceea. cà tu pari astadi de totu fore voia

si umoru. Sèu dóra (se andu tresnete.) acestu tunetu cumplitu te impresionèza asîè de neplacutu?! — *Lawrentie!* grigi, onorèza, si urmèza intru tôte — pre amiculu nostru *Ionéllyi*; pentru cà densulu este favoritulu nostru! si celu ce se bucura de favorulu amicului nostru *Ionéllyi*, se bucura totu-o-data si de favorulu nostru. *Ionéllyi* este totulu nostru: instrumentu, midilocu si agente activu; p'rin densulu recereu omenimea . . . si stergu tôte prerogativele . . . si cu unu cuventu, p'rin densulu facemu minunele nòstre infernale! — — — fii deci si tu pentru *Ionéllyi* totu acei'a, care e densulu nóa; pentrucà dèca sta maxim'a: precum esecutiunile de ori ce natura, in sorman'a nòstra tièra nu se potu efeptui de jure et lege fore esecutori mai multi, atunci sta si aceea, cà amiculu nostru *Ionéllyi* are nevoia neincungiurata de sodali, cari inse au a lu-auscultà intru tôte orbislu . . . . . fii deci totusi astutu, ca o vulpe, . . . si nu pregetà, cà esci preutu! pentru cà vocatiunea statului vostru este: propaga-rea doctrinei, ce inlesnesce calea conduceria la imperiulu nostru! . . . . .

Lawrentie: Minunate Dómne! — nu aflu cuvinte suficiente, spre a vi multumi svaturile vòstre salutari, ce adica mi-pastrati: si cu atàtu mai pucînu mi-potu sprimà bucuri'a. ce sentiescu atunci, candu graciosu bine voiti a mi-aretà calea, ce am a percurge in lume. — — Sum deci mundru de favorulu si atotu-potenti'a vòstra. (se inchina.) — Marite Domnu alu infernului! Sum ambitiosu, ca si unu principe de Vales si lussoriosu ca si unu Darius, cu tôte cà nu avui pone astadi fericirea, de a potè pistcà d'in atare substantia de venitu basericescu, precum au facutu buna-óra confratii nostri d'in Banatu-Comlosiu, — ci me voiu reservà in viitoriu singuru si numai la aceea, spre a nu pregetà neci sacrificie, neci tempu in a comite tôte acelea, ce moralmente nu convinu cu statulu meu preutiescu, si acèst'a cu atàtu mai virtosu, cu càtu voiu sà fiu, si sà remanu de pururea aderintele resolutu alu vostru! — Sacrifici-ele ce voiu aduce inse la Altariulu Inaltîmei Tele, speru, cà mi se voru remunerà . . . . . si cà nu voiu sà am cauza, de a me plange! . . . . .

Pluto: (cu maiestate trista.) Noi remuneràm supusii nostri in destulu! Noi nu suntemu neci rusti ticalosi, carii voescu sà remunerereze virtutea si eroismulu braviloru romani luptatori la Griviti'a, Rahov'a si in urma chiaru la Plevn'a . . . p'rin aceea, cà pretindu cu insolentia necualificabila recederea Besarabiei . . . dèr' nu suntemu in fine neci nemtii, cari traiescu in „interesulu pòrta fessulu“, si cari usioru si-uita de binefacatorii si amicii sei resoluti atunci, candu noli me tangere! . . . . . ci suntemu, amice, astu-feliu de fiintia supra-naturale care remunerèza peccatele, si pedepsesce binele! — — — Remuneratiunea se face in cumpana: unu chilo de peccate grele asîè se reportèza catra o cruciulitia de metalu, — precum se repòrta un'a suta chilo, catra unu sceptru episcopescu! Cunoseundu deci misteriu lu, te poti retrage, amice! — La revedere!

Lawrentie: (melancholicu.) Un'a suta chilo de peccate grele — pentru unu sceptru episcopescu!?

(èse a-fore.)

(Se va urmà.)

Tieganulu și amnariulu.

Unu tieganu, cu minte mare,
 Intalnesce pe-o carare
 Pe-unu pescariu d' 'elu caletoriu;
 Indata ce-lu intalnesce
 A-ci pe locu mi-lu opresce
 Și-i spune că-e negustoriu.
 Frigulu inse nu-i da pace
 Să vorbésca, cumu-i place,
 Fore scôte unu amnariu,
 Dîcendu: uita, mîi vecine,
 Acést'a-e facutu de mine,
 Hei, bunu e pentru drumariu!
 Da-mi o haina cătu de slaba,
 Care nu-ti este de tréba,
 Și-o bucatura de pane;
 A-poi să me credi fertate:
 Me-i pomeni pon' la morte! . . .
 Déca-ti mintiescu, să fiu căne!
 Bine, tiranulu vorbesce,
 Mie-amnariu-mi trebuesce,
 Ci n'am eu ce ti-lu platî;
 Éta, și io-su caletoriu
 Și nimicu n'amu trecatoriu,
 For' unu sacu de-a pescuî.
 Hei, hei, cugeta tieganulu, —
 Adi insfelu pe motantanulu:
 Ad' sacu 'n cocea fertate;
 Na tie acestu amnariu
 Ce e bunu pentru drumariu,
 Nu mai portă greutate!
 Tergu-i gat'a. Se despartu.
 Pescariulu merge l'unu gardu,
 Rumpe gategie și pari.
 Dà de-o pétra, cauta iésca,
 Vré frigulu să-lu biruésca,
 Ajutandu-i astu amnariu.
 Totu ce-a disu, totu a facutu,
 Unu focu mare cumu a vrutu
 Și s'a pusu a se 'ncaldî;
 Tieganulu inse o fuga
 Tiene, pone afla-o tufa,
 Și sub ea se tavalî . . .
 He, inelulî drumariulu,
 Mi-platî bine amnariulu,
 Pandia pentru 'n cortu cinstitu!
 Cortu facu deci! ce dice face,
 S'apuca tufa s'o imbrace
 Cu saculu de pescuitu . . .
 Vedi asîa! nu stă a-fara,
 Că 'n Faurariu nu e véra,
 Stai in cortu tu omu cu minte!
 Lasa să mérga drumariulu,
 He, he, omulu cu — amnariulu —
 Déca e sclintitu de minte! . . .
 Hei, dér frigulu nu-i da pace
 Sà stee precumu-i place
 Ci-lu îndémna-a se scolá;
 Birt'a inse vrendu să scia
 Afara pôte să fia
 Mai frigu, séu in cas'a sa? . . .
 Scôte degetulu pe-o huda:
 Auleo, d'auleo, dau de truda,
 A-fara e frigu de mórte,

A esî nu mi se pôte!
 Dne, dne, io-su in cortu,
 Și uita-te că-su mai mortu!
 Dér' a-poi bietulu drumariulu
 Ce-a fi patîtu cu amnariulu?
 L'a cuprinsu ventulu și gerulu,
 Séu l'a luatu archangelulu.

I. P. R.

IYANU TURBINCA.

Poveste de

IOANE CRÉNGA.

— D'in „Convorbiri literarie.” —

Erá o-data unu rusu, pre care ilu chiamá Ioanu. Și rusulu acel'a, d'in copilaria se trezise in óste. Și slugindu elu câte-va soróce de-a rondulu, acum'a erá betranu. Și mai marii lui vediendu-lu că și-a facutu detori'a de ostasiu, l'au slobodîtu d'in óste, cu arme cu totu, să se duca unde a vrea, dandu-i și dóue carbóve de chel-tuieála.

Ioanu atunci multumî mai mariloru sei, și a-poi, luandu-sî remasu bunu de la tovarasîi lui de óste, cu care mai trase câte o dusîca dóue de vinarsu, pornesce la drumu cantandu.

Și cum mergea Ivanu slovaindu, candu la o margine de drumu, candu la alt'a, fore să scia unde se duce, pucînu mai inaintea lui, mergeau d'in intemplare, pe o cărare laturalnica, Domnedieu și cu santulu Petru, vorbindu ei sciu ce.

Santulu Petru, audîndu pre cine-va cantandu d'in urma, se uita in a-poi. și candu colo vede unu ostasiu mătâhîndu in tóte partîle.

— „Dómne! — díse atunci santulu Petru, spariatu, — ori aíd să ne grabimu, ori să ne dâmu intr'o parte: nu cum-va ostasiulu ce vine să aiba hartiagu, și să ne gasimu beléu'a cu densulu. Scii c'am mai mancatu eu o-data de la unulu ca acést'a o chelfanéla.”

— „N'ai grige Petre, — díse Domnedieu. — De drumetiulu, care canta, să nu te temi. Ostasiulu acest'a e unu omu bunu la anima și milostivu. Vedi-l' ei? Are numai dóue carbóve la sufletulu seu, și dreptu cercare, aíd, fă-te tu cersietoriu la capetulu est'a de podu, și eu la cela-l-altu. Și să vedi cum are să ne dea amendóue carbóvele de pomana, bietulu omu! Adu-ti a minte, Petre, de câte ori ti-am spusu, că unii ca acesti'a au să mostenésca imperati'a ceriurilor.”

Atunci santulu Petru sa pune diosu la unu capetu de podu, ér' Domnedieu la cela-l-altu, și inceptu a cere de pomana.

Ivanu, cum ajunge in dreptulu podului, scôte cele dóue carbóve de unde le avea strinse, și da un'a lui santulu Petru și un'a lui Domnedieu, dîcendu: „Daru d'in daru se face raiulu. Na vi! Domnedieu mi-a datu, eu dau, și Domnedieu ér mi-a dá, că are de unde.” Și a-poi Ivanu inceptu ér' a cantá și se duce totu in ainte.

Atunci santulu Petru díce cu mirare: „Dómne! cu adevératu, bunu sufletu de omu e acest'a, și n'ar trebui să mérga neresplatitu de la facéa ta.”

— „Dér, Petre; lasa că am eu portare de grige pentru densulu”. A-poi Domnedieu pornesce cu santulu Petru, și cătu ici cătu colea ajungu pre Ivanu, care o ducea totu intr'unu cantecu, de par' că erá tóta lumea a lui.

— „Buna cale, Ivane, — díse Domnedieu. — Dér canti, canti, nu te 'ncurci.”

— „Multiumescu Dvóstra, — díse Ivanu, tresarindu. — Dér de unde scii asîe de bine, că me chiama Ivanu?”

— „D'a-poi déca n'oiu sciu eu, cine altulu are să scie?” — respunse Domnedieu.

— „Dér cine esci tu, — díse Ioanu cam sborsîtu, — de te laudî că scii tóte?”

— „Eu sum cersietoriulu, pre care l'ai miluitu colo la podu, Ivane. Sî cine da seraciloru, imprumuta pre Domnedieu, dice scriptur'a. Na-ti imprumutulu in a-poi, cã-ci noi nu avemu trebuintia de bani. Ia numai am vrutu sã dovedescu lui Petru, cãtu esci tu milostivu. Afla acum, Ivane, cã eu sum Dumnedieu sî potu sã-ti dau ori-ce-i cere de la mine; pentru cã sî tu esci omu cu dreptate sî darnicu.“

Ivanu atunci, cuprinsu de fiori, pe locu s'a desmetitu, a cadiutu in genunchi d'inaintea lui Domnedieu sî a dîsu: „Dòmne, dèca esci tu cu adevèratu Domnedieu, cum dici, rogu-te: binecuventèza-mi turbinc'a ast'a, cã ori pre cine-oiu vrè eu, sã-lu vèru intr'ens'a; sî a-poi sã nu póta esî de a-ici fore invoirea mea.“

Domnedieu atunci, zimbindu, binecuventà turbinc'a, dupa dorinti'a lui Ivanu, sî a-poi dîse: „Ivane, candu te-i saturá tu de amblatu pr'in lume, atunci sã vini sã slugesci sî la pórt'a mea, cã nu ti-a fi reu.“

— „Cu tóta bucuri'a, Dòmne; am sã vinu numai decãtu, — dîse Ivanu. — Dér acum d'o-data me ducu, sã vedu: nu mi-a picã ce-va la turbinc'a?“ Sî dicendu aceste, apucã preste câmpu d'a dreptulu, spre nisce curti mari, cari d' abîè se diariu inaintea lui, pe culmea unui délú. Sî merge Ivanu, sî merge, — sî merge pone candu pe inserate ajunge la curtile celea. Sî cum ajunge intrã in ograda, se infacièsîèza inaintea boerului sî cere gazduire. Boerulu acel'a ci-cã erã cam sgãrcitu, dér vediendu cã Ivanu este omu imperatescu, n'are ce sã faca. Sî vrendu-nevrendu, poruncesce unei slugi, sã dea lui Ivanu ce-va de mancare, sî a-poi sã-lu culce in nisce case nelocuite, unde culcã pre toti mosafrîii, cari veniau asîè nitam-nisam. Slug'a auscultandu porunc'a stapanului, ia pre Ivanu, ii da ce-va de mancare, sî a-poi ilu duce la loculu otaritu, sã se culce.

— Las' dèca nu i-a dà odin'a pe nasu, — dîse boerulu in gandulu seu, dupa ce orondul cele de cuviintia. — Sciu, cã are sã aiba de lucru la nópte. Acum sã vedemú care pre care? Ori elu pre draci, ori dracii pre densulu.

Cã-ci trebue sã vi spunu, cã boerulu acel'a avea o pareche de case, mai de o parte, in care se dice cã locuia *Necuratulu*. Sî tocmai a-colo porunci sã culce pre Ivanu.

(Se va urmã.)

Tand'a si Mand'a.

T. Óre, mîi Mando, pentru ce se face atãt'a cioroboru a-supr'a socotiloru diecesane sî acelorú dela epítropi'a fonduriloru comuni de Aradu-Caransebesin?

M. D'a-poi pentru-cã s'au adunatu **credintiosii** lui Tom'a necredintiosulu sî facu svatu mare tocmai in septeman'a acestui santu criticu, spre a o cinsti pre ea cu credintia crestinesca . . .

T. Vedu, vedu acum; cãtu de bine se potriveste tienerea sinódeloru diecesane in Dominec'a sî septemana lui Tom'a. (S.)

T. Sî Dieu inspectorele de scóle *Kóos* sî a ajunsu scopulu.

M. Facie de cine?

T. Facie de scól'a rom. conf. gr. cat. d'in San-georgiu; dejudecandu Tribunalulu d'in Bistriti'a pre intrég'a Comisiune scolast. la mulcte banale pentru folosirea bietului *Abc-dariu* Petrii.

M. Nu fii miopu fèrtate; trecutul patriotulu *Kóos* aréta, cã nu se va asiedia pe ciolane, pone candu va face sî a-colo un'a „*állami elem nép-iskola*.“

T. Domnedieu ii ajute a duce caus'a ungeresca in capetu precum a dedusu-o in Bucuresei! . . .

Trénc'a si Flénc'a.

T. Pi-ha! bata-te plói'a, cã cercelata mai esci.

F. Cum sã nu; dóra vedi-bine, cã am sã jãfuescu pung'a cui-v'a.

T. Ce! dóra nu esci denumita de esecutoru regescu!

F. Nu! dér' am sã esecutesu pre unu esecutoru.

T. A! Intielegu. Pre mosíulu d'in *Nasu-udu*, carele in butulu aniloru, ce-i numera, voiesce a duce rolulu de *amantu*.

F. Uh! tiucu-i gur'a cea scirba!

T. Da Dieu, — pone-ce are pung'a plina! . . .

Publicatiuni tacsabili.

Avocatulu d'in Aradu Mircea B. Stanescu sî-a mutatú cancelari'a éra-sî in cas'a sa, strãt'a Teleki-ana, la nrulu 27., in dosulu resiedintiei episcopului.

Nrulu $\frac{177.}{1878.}$ es. jud.

(3--1.)

Publicatiune de licitatiune.

Subsemnatulu esecutoriu esmisu, in virtutea §-lui 403. alu proced. leg. civ., face de scire, cã mobilile lui *Tom'a Galetariu*, d'in comun'a *Tiel'a*, sî a-nume: o cassa de feru wertheimiana sî 5 vace, cari amesuratu decisului de sub nrulu 2145. alu judeciului regescu de Fagetu s'au pemnoratu sî apreciatu judecatoresce in suma de fi. 500. pentru escontentarea pretendiunei de fi. 78. cr. 67½. capitale sî accesorii legali a lui *Teodoru Ioanovicu* sî a sociei sele d'in *Nagifalu*, — se espunu la licitatiune publica, ceea ce se va tiené in comun'a *Tiel'a*, in 3. Juniu nou, 1878. in ainte de amédi la 11 óre, pe candu cei ce dorescu a cumpará sunt invitati cu acea observare, cã in casu de necesitate, conformandu-me cu §-lu 406. d'in proc. leg. civ., mobilile de mai susu, totu atunci, se voru vinde sî mai in diosu de la pretiulu estimatiionale.

Datu in Fagetu, la 7. Maiu, nou, 1878.

Marcu Weinzierl, m. p.
esecutorulu judeciului regescu.

(l. s.)